

Inscrierea divortului si a schimbarii de nume/prenume pronuntate in strainatate

Înscrierea divortului se face la cererea oricaruia dintre fostii soti, care va trebui sa depuna copie legalizata de pe hotarârea judecatoreasca definitiva si irevocabila.

Înscrierea divortului pronuntat în strainatate, privind un cetatean român se va face numai dupa ce hotarârea straina, definitiva si irevocabila, a fost recunoscuta de catre tribunalul judetean competent, conform prevederilor art. 166 si 170 din legea nr. 105/1992, cu exceptia celor pronuntate în statele membre ale Uniunii Europene si a statelor cu care România a încheiat tratate si conventii de asistenta juridica în materie civila sau dreptul familiei.

Declaratia nulitatii ori anularea casatoriei se înscrie prin mentiune pe actul de casatorie si pe cele de nastere ale fostilor soti, exemplarele I si II, pe baza hotarârii judecatoresti definitive si irevocabile.

Cererea de înscriere a divortului sau a schimbarii de nume si/sau prenume pronuntate în strainatate, se depune la serviciul public comunitar local de evidenta a persoanelor care are în pastrare actul de stare civila, în nume propriu sau prin împuternicit cu procura speciala.

Procura va fi data în tara la un notar public, iar în strainatate, fie la misiunea diplomatica sau oficiul consular de cariera a României, fie la un notar public strain, în acest din urma caz fiind necesara apostilarea acesteia conform Conventiei privind cerintele supralegalizarii actelor oficiale straine, adoptate la Haga la 5.10.1961.

Documentele necesare la dosarul în vederea înscrierii mentiunii de divort:

- hotararea de divort, în original si copie, apostilata sau supralegalizata, dupa caz;
- traducere legalizata a acesteia, făcuta în tara la un notar public, iar în strainatate la misiunea diplomatica sau oficiul consular de cariera al României, sau la un traducator autorizat din strainatate, dar care să aiba aplicata Apostila conform Conventiei privind cerintele supralegalizarii actelor oficiale, adoptate la Haga la 5.10.1961;
- certificat de nastere, în copie;
- certificat de casatorie, în copie;
- copie dupa pasaport strain si dupa cel românesc, atunci când acesta exista;
- declaratia autentificata în tara de un notar public, iar în strainatate de misiunea diplomatica sau oficiul consular de cariera al României din care sa rezulte numele pe care fostii soti urmeaza sa-l poarte dupa desfacerea casatoriei, în situatia în care hotararea de divort nu prevede expres acest lucru.

Documentele necesare la dosarul în vederea înscrierii mentiunii de schimbare a numelui si/sau prenumelui pronuntata în strainatate:

- certificatul de schimbare de nume si/sau prenume, în original si copie, apostilat sau supralegalizat, dupa caz;
- traducerea legalizata a acestuia, facuta în tara la un notar public, iar în strainatate la misiunea diplomatica sau la un traducator autorizat din strainatate, dar care sa aiba aplicata Apostila conform Conventiei privind cerintele supralegalizarii actelor oficiale, adoptate la Haga la 5.10.1961;
- certificatul de nastere, în copie;
- certificatul de casatorie, în copie;
- copie dupa pasaport strain si dupa cel românesc, atunci când acesta exista;
- documentele eliberate de institutii ale statelor semnatare ale Conventiei de la Haga din 5.10.1961 vor fi, în mod obligatoriu, apostilate;
- sunt scutite de supralegalizare sau apostilare documentele emise de statele cu care România a încheiat tratate, acorduri sau conventii bilaterale de asistenta juridica în materie civila sau dreptul familiei, chiar daca statele respective sunt semnatare ale Conventiei de la Haga;
- documentele care nu se regasesc în primele doua situatii vor fi în mod obligatoriu supralegalizate, în conformitate cu prevederile art. 162 din Legea nr.105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept international privat, cu modificarile si completarile ulterioare.

Procedura supralegalizarii presupune urmatoarele etape:

- 1.** certificarea propriu-zisa a documentului, care se îndeplineste, la nivel national, de catre autoritatea competenta, în functie de prevederile legislative ale statului de provenienta a actului;
- 2.** supralegalizarea documentului, vizat de autoritatea competenta a statului de provenienta, de catre misiunea diplomatica sau oficiul consular de cariera ale României, din acel stat, sau de catre misiunea diplomatica sau oficiul consular de cariera ale statului de origine, din România;
- 3.** supralegalizarea finala a documentului de catre Ministerul Afacerilor Externe al României.